

44-2-25.
e del conciliois Caroline
HIERONYMI GRATI
BONONIENSIS
IVRISCON. PRAESTANTISSIMI
R E S P O N S O R V M

Liber Primus.

A CLARISSIMO IVR. VTRIVSQVE DOC.
D. ANDREA AB EXEA RECOGNITVS,

Non inelegantibus Summariis, ac locupletissimo præcipuarum materiarum
Indice in elementorum Alphabeti seriem digesto
decenter illustratus.

45900
V E N E T I I S,
Apud Nicolaum Beuilaquam, & socios.
M D LXXII.

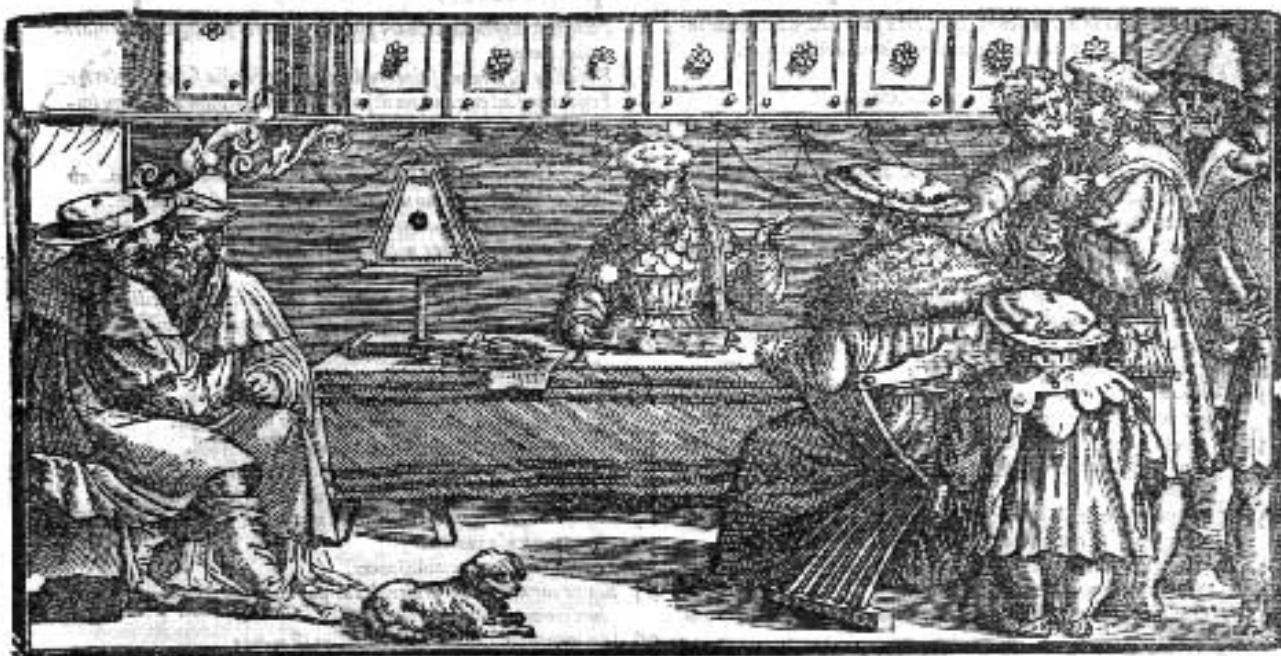
ILLVSTRISSIMO
ET REVERENDISSIMO
HIERONYMO A RVVERE,
ARCHIEPISCOPO TAVRINENSI.

NICOLAVS BEVILAQUA TYPOGRAPHVS S. D.

EGES in uniuersa hominum societate, HIERONYME
A R VVERE Archiepiscoporum decus, ita necessarias esse,
ut in animante anima ipsa, quotquot iam fuere sapientissimi
uiri & dixerunt, & suis etiam certissimis monumentis nobis te-
statum reliquerunt. Velut enim corpus, si anima in sit, pte-
tur, uitamq; uiuit, sin autem absit, riget & marcescet; sic hu-
mana societas, dum sanctissimis legibus regitur, dubio procul constans est, &
perpetua erit etiam atque sempiterna. Contrà uero sublati ipsi, tanquam si à na-
tui in maxima hyeme, infestissimoque mari clausa abseretur; miserrime prola-
batur oportet. Etenim sine legibus, ut eloquentissimus Cicero netissime dixit,
nec domus ulla, nec ciuitas, nec gens, nec hominum uniuersum genus statet;
nec rerum natura omnis, nec ipse mundus potest. Constat profecto ad salutem
mortaliuum, vitamque ipsorum quietam & beatam, ciuitatumque incolumentem
inuentas esse leges. Enim uero, ubi Iustitia locus non datur, in qua virtu-
tis splendor est maximus, ibi nulla creditis in rebus fides, nulla erga homines
pietas, nulla erga Deum religio, nulla denique res laudabilis esse potest. Non
ab re igitur Aristoteles, qui maxime à doctis solet admirari, litteris consecravit.
Iustitiam non partem quandam esse uirtutis, sed totam ipsam uirtutem. Quin-
immo, ut Cicero probè dixit, hæc omnium est domina & regina uirtutum & Pindarus omnium & mortalium & immortalium reginam esse prædicauit. sine
qua, quid sunt magna regna, ut cum divo Augustino loquar, nisi magna latro-
cinia? Hinc interrogatus Dux ille summus Agesilaus, Vtra uirtus præstantior
foret, Fortitudo, an Iustitia? scitè, eleganterq; respondit: Nihil in quæ fortitudine
indigeremus, si iusti omnes essemus. O præclarum responsum, O diuina
sententia, non tam quidem ethnico quam Christiano uiro digna, & memoriae
semper commendanda. Quandoquidem ne ullus quidem inueniretur, ni stolidus
is esset, mentisque inops, qui fortitudinem sine iustitia, iniurias esse asylum
non fateretur. cum ualidior imbecillorem oppimeret, & audaces, horri-
daque ferro dexteræ ad omne facinus promptæ orbem ipsum prorsus confunde-
rent. Non immerito igitur sacrosanctas leges à Deo Opt. Max. Moysi datae suis-
se, testis est nostra Christiana pura, sanctaque religio; testis & philosophorum
sapientissimus Plato, qui non ab hominum aliquo, sed à Ioue, Apolline, Minerva
que numinibus positas populis, non uno in loco in suis libris demonstrat: te-
stis est & antiquitas, scriptorumque omnium denique auctoritas & consensus.

A 2 Cum

HIERONYMI GRATI IVRIS CONSULTI CLARISSIMI BONONIENSIS RESPONSORVM, LIBER PRIMVS.

S V M M A R I F M.

- M**Aleficium indicare quic non tenetur.
Textus in L. cuiuslibet de fuit, ponderat & declarat.
Presumptio est contra eum peses quem res futura reprobatur.
Causa, propter certiorari non debet.
Denuncatio sit solam ad certiorandum, & non ad alcum faciem.
Dominatio impuniti omitti potest quando constat eum nihil pro despicuisse.
Causa, omitti potest quando notarie constat nullam defensionem compere etiam.
Incuria omni modo constat.
Obligatus alterius de aliquo certiorari non cogitur ea causa certi-
tigare, pro ille qui certiorandi debuerat notum habebat, sed
notum habere debet.
Textus in c. 1. §. pristina, qua fuit pri. can. benefic. amittens in
officio, seud multipliciter ponderatur.
Cessante causa legis, cessat ipsa dispositio.
Capitula fidei communis sunt infra & consuetudines.
Cofitudo est juri libri iuris, quatenus expressionem est non excedit.
Lex non inducit remedia frumentaria.
Fidei communis suum invocare tenetur.
Fidei communis suum non debet adiuvare contra aliud,
secundum in eis quicquidem.
Ara vero derogato non debet ne altera regatur.
Textus in §. pristina c. 1. quo fuit pri. can. benefic. amitt. non lo-
quatur expressione fidei communis quatenus certiorare dominum
adversus alium dominum.
Lex ad causam ratione adaptari non debet.
Lex de fidei communis inquit de proprio & simpliciter intelligi debet.
Debet autem quod in faciendo sibi gravans est, quia quod sit in omni cedo.

- Malum minus ac dubius est eligendus.
Instrumentum primitum a notario dominio de fidelitate habenda
contra quicunque bovinum, non comprehendit impera-
torem.
Tuncutum simpliciter interpositum, simpliciter intelligi
debet.
Una pars invenienti ab altera recipit declarationem.
Tuncutum determinans plures promissiores, illas equaliter
determinare debet.
Copia est, reportat qualiter & praecedentes in sequentibus.
Exclusio unius causae facta in inventario, alias includit.
Exceptio firmata regulariter contrarium in causis non excep-
tentias.
Textus in c. 1. de nomine fidei multipliciter ponderatur.
Forma iuramenti fidelitatis ita placet & clara fuit introducta
propter sue plures & ignorantias, & nominis ac significationis
ignerias.
Lex magis dispositio super dubitabilis, quam super certo ex verbis
proprietas.
Dicitur omnino significare indistincte & omni causa.
Diffinita nulla eadit, ubi verba aliquam significant ex proprietate.
Interpretatio semper fit ut verba non sint superflua.
Dominus promittens non expellere inquit inueni, non patet etiam
expellere si ipse daret indigent, & in aliis cajus rostrari,
ne verba aliquam operentur.
Fidei communis promittens non alienare, sine consentia dominum non
poterit subfendere, ut postmodum illa aliquid operentur.
Generalis reservatio referatur ad causam fortuitam, quando ver-
bum aliquam reconciliacionis est superfluum, nisi in causam for-
tuitam referatur.
Homo homini, naturali obligacione, opiculari debet.
Debet quilibet in furo conscientia obviare tenetur.
Respons. Hieronymi Grati. Pars 1. A. 41. T. 10.

HIERONYMI GRATI
IVRIS CONS VTI
BONONIENSIS RESPONSORVM

Liber Secundus,

CELEBERRIMI IVRIS VTRIVSQUE

PROFESSORIS D. ANDREAE AB EXEA,
SINGVLARI CVRA RECOGNITVS,

Qui in Alphabeticum Indicem materias scitu dignas accurate concessit.

VENETIIS,
Apud Nicolaum Beuilaquam, & socios.
M D LXXII.

REPERTORIUM

SINGULARIVM MATERIARVM

IN SECUNDO LIBRO RESPONSORVM

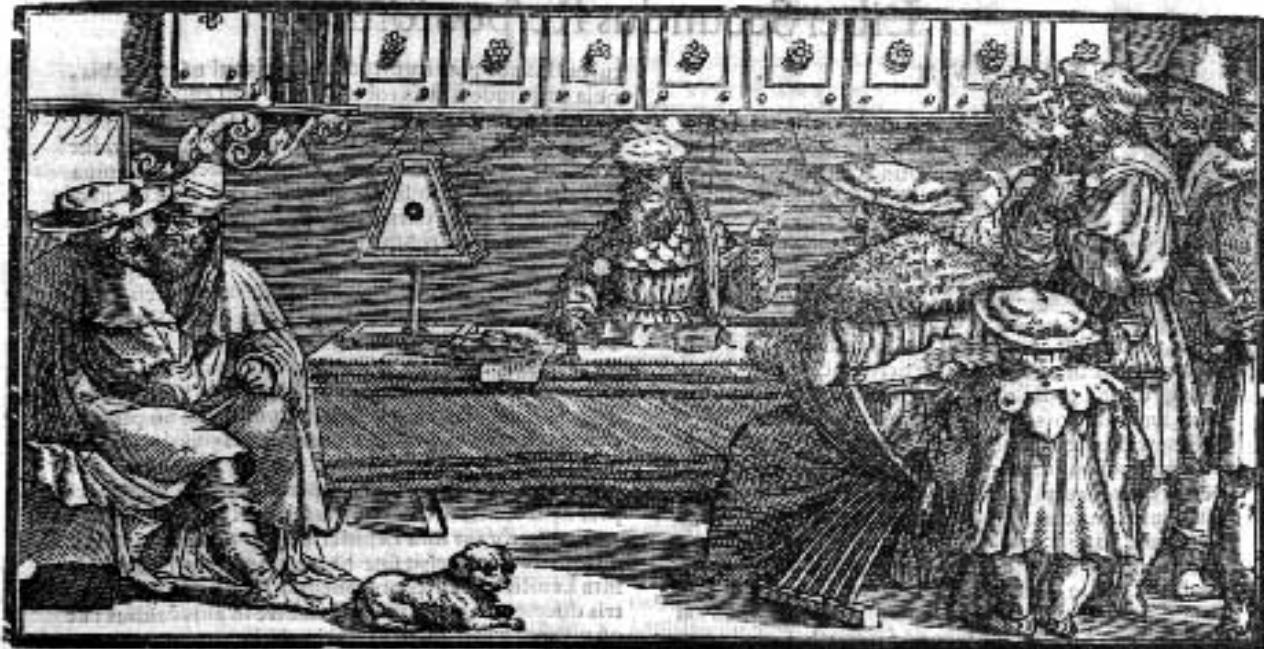
HIERONYMI GRATI BONONIEN.

CONTENTARVM, QVAS ANDREAS AB EXEA.

I. V. D. per ordinem numerorum distincte in studio fori gratiam digessit.

- XL. AT. IV. Subsolatus id dicitur quid de personis, et resbus, & numero 3. nolam. 92
Ab solatus absolutus necessario non impetrare conditionem in resp. 103. numero 5. volum. 2. 174
Ab solatus absolutus non disponunt, secundum communio. in resp. 82. numero 13. vol. 2. 92
Ab solatus in furo patenientibus, utrum accusari possit. in resp. 71. num. 1. vol. 2. 81
Ab solatus pro crimine cuius ter latenter adhuc poterit accusari. in re. 104. 71. num. 15. vol. 2. 101
¶ Ab solatus in iuramento in singulari numero obtenta non prodest, quia de plura iuramenta in diversis instrumentis praeiudicare facere. in resp. 23. num. 1. vol. 2. 32
Ab solatio proprie. & stricte debet interpretari. in resp. 23. num. 9. volum. 2. 33
Ab solatio a iuramento parte citata concedi debet in resp. 23. num. 10. vol. 2. 20
Ab solatio sine queritatio debet continuere ex sua causa. in resp. 65. num. 3. 0. vol. 2. 75
Ab solatus in iuramento nec etiam per Papam concedi potest, nisi proba et mortalia laffone. in resp. 93. num. 2. vol. 2. 103
Ab solationem petens a iuramento praeiudice per eum qui mandatum non habebat, & dicere nullum esse, & se annulare velle, dicitur habere ratio gesto per illum. in resp. 23. num. 19. vol. 2. 32
Ab solationes rectificari debent praeiudicata contra sententia solutio, utrum de codice criminis inquire posse. in resp. 74. num. 14. vol. 2. 83
¶ Ab solatione ut citetur receditur a regula horis coniunctus. in resp. 32. num. 11. vol. 2. 42
Ab solatione est reputari ex filia melioris esse conditionis quam esset ipsa filia. in resp. 14. numero 3. folio 63. & in resp. 5. numero 33. vol. 2. 103
Ab solatione ut existet verba debent extendi ad id quod aliis ex propria significacione non comprehenduntur. in resp. 54. num. 2. 81. volum. 2. 64
Ab solatione ut existent inducatur fiduciam suam, & filio militi confiteat gravati restringere ne possumus posse. in conditione in resp. 5. num. 3. vol. 2. 10
¶ Accusator debet se subscribere libello accusationis, in resp. 74. num. 3. vol. 2. 81
¶ Acquisitus per filium in obligacionem presumuntur ex ipsius industria acquisita. in resp. 104. num. 1. vol. 2. 115
¶ Acta iudiciale non sunt iuranda. in resp. 13. numero 5. num. 1. volum. 2. 23
Acta facient notoriantur. in resp. 4. num. 13. fol. 34. & in resp. 5. num. 50. 60. & in resp. 76. num. 14. vol. 2. 86
Acta publica approbante probant inter quasunque personas. in resp. 95. num. 18. vol. 2. 107
Acta iudiciale die ferias & sibi non possente. in resp. 13. num. 3. volum. 2. 149
¶ Actus in libello conjectur sibi nomine proprio, & ad proprium utilitatem. in resp. 12. num. 3. 7. fol. 21. & in resp. 12. 7. 8. 5. vol. 2. 1. 24
Actus sequens per quem receditur a primo, si non valet non operabitur ut a primo dicatur rite. in resp. 5. numero 16. volum. 2. secundo. 32
Actus superioris nullus projectus sibi sensu non ligat manus inferiores. in resp. 3. num. 1. vol. 2. 45
- . Actus dicitur merito latens, quando fuit celebratus durante eadem causa metas. in resp. 38. num. 2. 5. vol. 2. 47
Actus mea celebratus non dicitur, nisi metus talis interveniret qui ab invito coagularem eadere posset. in resp. 43. num. 1. vol. 2. 92
Actus ab eo celebrius qui sibi erat in domo alterius, qui habebat arma & exercitus armatos, qui ad libitem poterat eum interficere, ut familiariter metu fallere censeleretur, si metum quisce illigatur. in resp. 43. num. 2. 6. vol. 2. 20
Actus in se adulterii licet plebe probari non possit, preparatoria tamquam ad eum & connectiva plene probari debet, per telos omni exceptione maiori. in resp. 5. num. 3. 2. 20
Actus qui diversimodo intelligi potest, contra eum debet intelligi qui se fundunt in illo. in resp. 6. 5. num. 1. 1. vol. 2. 71
Actus ut maleficio ad eum necessarius praesumitur obstatuere in re. in resp. 77. num. 19. vol. 2. 86
Actus ut maleficio insinuante dicatur patrem donasse filio, & illum emancipasse, ut in ordine littera, praesumitur g. emancipatio prius fuerit facta. in resp. 77. num. 20. vol. 2. 20
Actus celebratus & legatus sine qualiteribus requisitis a testatore nullius est ministrum. in resp. 31. num. 1. 1. vol. 2. 90
Actus ut ualeat undicula ad distinctionem operantur argumentum. in resp. 93. num. 10. vol. 2. 102
Actus factus legi resistente est nullus. in resp. 109. numero 1. 1. vol. 2. 20
Actus humani pendent omnes a potentia & voluntate. in resp. 5. num. 1. 2. vol. 2. 9
Actus factus non servata forma statuti annulantis non ualeat in resp. 7. num. 6. vol. 2. 15
Actus de minimis & minori parte dispositionis. in resp. 120. num. 19. vol. 2. 136
Actus agentis non operatur ultra eorum voluntatem. in resp. 1. 3. 3. num. 4. vol. 2. 147
Actus factus forma non servata licet alius sit ipso iure nullus, hoc tamen nullus quando lex uiterius processit prouidendo de remedio annullativo. in resp. 139. num. 10. vol. 2. 152
Actus ubi amplius fieri non potest, nec res non est integrata, ratificari potest. in resp. 49. num. 1. 1. vol. 2. 149
Actus non potest incipere ab eo tempore, a quo debet finire in resp. 149. num. 1. 6. vol. 2. 20
Actus non necessarium fraudulentem faciens ex ea non potest se praesa excusare, quod non teneretur ad actum. in resp. 12. num. 3. 2. volum. 2. 21
Actus faciens iudicis nullitatis presentibus inuenientur causam habuisse non dictum. in resp. 43. num. 1. vol. 2. 22
Actus sibi magis praesumitur & uicem quilibet facere nullisse praesumitur. in resp. 44. num. 1. 6. 5. 5. 4. & in resp. 63. num. 1. 1. vol. 2. 71
¶ Actio uala competit parti contra suam sibi surprientem. in resp. 10. num. 1. 3. vol. 2. 18
Actio ad interestem competit etiam non criminaliter agitur. in resp. 45. num. 1. 4. vol. 2. 53
Actio uala legis. Equille competit propter auilitionem. in resp. 46. num. 1. 5. vol. 2. 20
Actio competens diuina ex l. 6. C. de aeq. poss. non capitulo inveniatur et a conflito ex aliante in persona organica, sed ab alienatione facta & rogante in resp. 6. 3. num. 1. 1. vol. 2. 72
Actio iuris patris eius consenserit per additionem hereditatis. in resp. 63. num. 1. 4. fol. 71. & in resp. 8. 1. 09. 1. 2. vol. 2. 96
Actio ualium non est. Iuris libellus non est exprimendum, sed sufficit narrare factum ex quo caligili uale in resp. 4. num. 1. 2. vol. 2. 51
Actio ualium non est. Iuris libellus non est exprimendum, sed sufficit narrare factum ex quo caligili uale in resp. 4. num. 1. 2. vol. 2. 51

HIERONYMI GRATI IVRIS CONSULTI CLARISSIMI BONONIENSIS, RESPONSORVM

LIBER SECUNDVS.

SUMMARIUM RESP. I.

1. **D**ubium illud dicitur quod in duas partes trahi potest.
2. Dubium causatur quando bininde sunt doctorum opiniones.
3. Iura iuris iustici sunt diuina, moralia, & immutabiles.
4. Declaratione peccati presumitur quam corollio.
5. Veridum natusale in parte falsificatum, in totum redditur falsum.
6. Ratio legis scripta comprehendit casus similes, sed si seruire efficiat expressi.
7. Lex simpliciter loquens declaratur ab aliis magis particulariter loquente.
8. Ratio equaliter succedit natura masculi & feminis attributis, ut subiaceat a media iurisprudentia ratione agnitionis conjectuenda.
9. Mythes omnes, aduentu grata preterierunt.
10. Propter fratris mei non est consanguinea nabi.
11. Pantisper ea qua simpliciter iuri possunt sicut tollere potest.
12. Intellectus ad c. mult. &c. gaudet de diversis.
13. Intellectus ad l. p. &c. f. c. de incij. sap.
14. Exempli non est inveniendum.
15. Opinio glo. aliquibus authorizatis comprobata, cogitent communem.
16. Glossa non textus haberet.
17. Doctoribus ex glossis non est credendum, nisi quatenus lege, ac ratione mouentur.
18. Indicari potest contra communem opinionem, quando non habet causam legis pro se, vel nere non probatur.
19. Glossa debet intelligi secundum legem quae allegat.
20. Intellectus ad e. olom. 8. q. i.
21. Res in dubio est a scribenda antiquiori & nobiliori.
22. Dispositio ab eius ratio moderatur.

23. Intellectus ad c. 2. 35. q. i.
24. Servo refertur ad ea ad quae referri potest.
25. Summus pontifex in omnibus casibus, propter quae in articulis fiducia dispensare potest.
26. Summus pontifex in omnibus dispensare potest prout ubi videatur, prout etiam in casibus in quibus expresso prohibetur.
27. Index in dubiis oportet amplecti cum partem qua fibi videatur.
28. In iudicio ejus in dubio pro matrimonio causabendo.
29. Summus pontifex ex causa, contra ea quae sunt iuris dominio specie potest.
30. Idem & imperator.
31. Summus pontifex, matrimoniam contra eum posse rescindi, nisi ex causa diffenare non posset.
32. Summus pontifex, matrimonium ac contrahentes matrimoniam, ex causa dispensare potest.
33. Summus pontifex super praeciptis moralibus negantibus, dispensare potest non potest.
34. Faciat proper pacem legis habent ligatoem.
35. Causim non signati non creditur, quando sine ea alios gerere non potest.
36. Causam prius ne non presumitur, maxime quando ad instantiam partis responderit contra eum dicendum.
37. Probatio contra presumpcionem iuris & de iure non admittitur, nisi per confessionem patris.
38. Summus pontifex contra Evangelium Christi dispensare non potest.
39. Scandalum non immitet, pap. a non est obediens.
40. Scandalum non evitetur, generaliter a regulis iuris ejus reprobando.
41. Falsa causa cubatur a positione, vel necessaria ad dispositionem, ipsam uitare dicit positionem.
42. Error ex defessa nolens accipi, vel potius, iniuste dispositio.
43. Dispensatio facta ex falso causa non valet.
44. Dispensatio, nisi ex rationabili causa fieri non potest.
45. Dispensatio facta ex pluribus causis, an cetera una causa cessante.